

[Fisker.]

og Talrækker ikke først har gjort opmærksom paa, at de hvilede paa et fuldkommen uholdbart Grundlag, idet de kun vilde holde Stik, hvis Lovforslaget gennemførtes uden Ændringer, der tilsigtede en lempelig Overgang, og hvis Kommunalbestyrelserne pludselig vilde vedtage at afskaffe samtlige Bygningsskatter og overføre dem til Grundskyld, og hvis de kommunale Skatter ikke ændredes paa noget Punkt.

En saadan Argumentation er i høj Grad løs, og de ærede Tilhørere, som har overværet disse Forhandlinger, hørt disse Tal, maa faa et fuldkommen vildledende Billede af Lovforslagets Hensigt. Jeg har beklaget mig over, at man ikke har villet optræde saa fair i Forhandlingerne, at man har villet gøre denne fuldkommen rimelige og rigtige Indrømmelse, inden man kom med de mange Tal og Beregninger.

Men jeg maa for øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Sevelsted, at det altsaa ikke er, fordi jeg har været for sagtmodig, som han mente, at jeg har villet gøre disse Bemærkninger, men fordi jeg har ment, at adskillige af de Herrer var temmelig frimodige. Jeg har derfor ment, det kunde være paa sin Plads paa dette Sted at sige paa en saadan Maade, at det kunde høres ud over Landet, at man skal være uhyre varsom med at tro paa de Herrers Beregninger, for de hører kun hjemme i Fantasiens Verden. Intet Menneske er i Dag i Stand til at sige, inden Loven er vedtaget, at den vil virke saadan og saadan i den og den Kommune. Det afhænger først og fremmest af Befolkningens egne kommunale Tillidsmænd, de valgte Kommunalbestyrelser.

Det ærede Medlem Hr. Sevelsted mente, at de Kommunalbestyrelser, hvor Socialdemokrater og Radikale var i Flertal, øjeblikkelig vilde vedtage, hvis Lovforslaget vedtoges, som det her foreligger, at gaa over til fuld Grundskyld. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har daarlige Erfaringer med Hensyn til socialdemokratiske og radikale Kommunalraadsmedlemmers Opfattelse af, hvad der er opportunt, hvad der er klogt i det givne Øjeblik. Jeg har haft den Lykke at arbejde sammen med mange Kommunalraadsmedlemmer af Venstre, som sammen med os andre har kunnet overveje, hvad det under de givne Forhold vilde være rimeligt og rigtigt at gøre i det og det Øjeblik.

Det er for mig ganske givet, at hvad enten et Byraad eller Sogneraad har et

radikalt, socialdemokratisk eller Venstre-Flertal, vil dets Medlemmer som de praktiske og kyndige Folk, de er, altid, inden de træffer en Afgørelse, overveje, hvad der taler for, at Resultatet faar denne eller hin Karakter, og derudfra vil ogsaa de Herrers Arbejde blive bedømt af de Vælgere, som til syvende og sidst har de Herrers kommunale Mandater i deres Haand. Jeg vil derfor ganske undlade at komme ind paa alle de mange Talrækker, der er opstillet, for de spiller overhovedet ingen Rolle i Befolkningens Bedømmelse af det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen spurgte mig, om Socialdemokratiet ved at gaa ind for dette Lovforslag havde forladt sine gamle Skattesympunkter. Nej, ingenlunde, og jeg beklager meget, at det ærede Medlem ikke har sat sig noget bedre ind i mit Partis Stilling til Grundskyldslovgivningen gennem alle de Aar, vi har beskæftiget os dermed. Jeg skal gerne til Vejledning for det ærede Medlem oplyse ham om, at da man i 1903 her i Tinget diskuterede Skatteomlægningen, udtalte mit Partis ærede Ordfører — det staar i Folketingstidende for 1902—1903 Sp. 5152 —:

„Vi kunde fra vor Side have Lyst til at følge den Anvisning, som baade den ærede Ordfører og den ærede Finansminister har givet, til at komme til en ren Jordskyld eller Grundværdiskat i Stedet for, hvad vi nu kan faa.“

Og jeg vil endvidere gøre opmærksom paa, hvad mit Partis Repræsentanter i Skattekommissionen af 1910 udtaler; det staar Pag. 121:

„Man anser Beskatning af Jord efter Værdi for en god og rationel Fremgangsmaade, ogsaa af den Grund, at en Overvæltning af Grundværdiskatten næsten vil være umulig i de fleste Tilfælde.“

Og maa jeg saa endelig for at holde mig til en Udtalelse af nyere Dato anføre, hvad mit Partis Ordfører siger ved Behandlingen af den kommunale Grundskyldslov i 1924—25 — det staar i Folketingstidenden Sp. 3389. Her siger den daværende Ordfører Hr. Wilmann:

„Maa jeg ikke sige, at naar Grundskyldprincippet ikke er gennemført rent, er det, som jeg sagde til at begynde med, af Opportunitetshensyn.“

Her har det ærede Medlem mit Partis Linie paa Beskatningens Omraade, naar Talen er om Grundskyld, og jeg vil gerne understrege denne Udtalelse af Wilmann. Vi